

Леонід Полтава

ПОЕТ ІВАН ФРАНКО

Слава мчить в Україні,
Мов бурхлива ріка,
Про ковальського сина –
Про поета Франка.

Він натруджував руки
І високе чоло,
Щоб ні болю, ні муки
На землі не було.

Гомонить Україна
У святому бою
За думки свого сина,
За свободу свою;

За майбутнє за світле,
Як весна гомінка, -
Щоб усмішка розквітла
На обличчі Франка.

Яр Славутич

СУМІВСЬКА ПІСНЯ

Наші будні – розгорнена книга,
Наші свята – спортовий майдан.
Серед нас перемогою диха
Рідний прапор, як небо і лан.

Приспів:
Вчися сумівцю! В бурі боїв
Будь свідомий своєї мети.
Визволяти з неволі батьків
Наш обов'язок перший, святий.

Нами снять прикубанські долини,
Нами мріють верхів'я Карпат.
Кличе, кличе синів Батьківщина
І лютує, слабійучи кат.

Дух Богдана й вогонь Святослава
Нам наповнять по вінця серця.
І постане Соборна Держава
З перемог молодого борця.

Андрій Легім

СУРМИ

Сурми, моє серце, сурми!
Виходить Вкраїна з тюрми.
З неволі-сваволі століть,
До волі, до сонця у світ.

Дзвени, рідна мово, дзвени!
Нам вільність дав Бог без війни.
За те, що боролись зі злом
Хрестом, і мечем, і пером.

Співай, мій народе, співай!
Душа нехай квітне жива.
Ще вбогий, та блага усі,
Здобудеш і спокій душі.

До праці, до згоди й мольби
Уже не “вовчиці доби”
Тризуб й синьо-сонячний стяг
Нас кличуть до світлих звитяг.

Іван Франко

ГРИМИТЬ

Гримить!
Благодатна пора наступає,
Природу розкішна дрозь пронимає,
Жде спрагла земля плодотворної зливи,
І вітер над нею гуляє бурхливий.
Із заходу темная хмара летить –
Гримить!

Гримить!
Тайна дрозь пронимає народи,-
Мабуть благодатная хвиля надходить.
Міліони чекають щасливої зміни
І хмари – плідної будучини тіни,
Що людськість, мов красна весна
обновить,
Гримить!

Молодце Ю. 10-11 років

ПІСНЯ РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Українські діти все співати люблять,
Мов в саду вишневім птиці на весні
Рідні звуки пісні пестять і голублять
Українське серце в дальній чужині.

Пісне незабутня, пісня рідна, мила!
Хоч ти давня – гарна, вічно молода,
В тобі віщі чари і краса, і сила,
Ти немов цілюща в джерелі вода.

Хто тебе співає, не забуде мови,
Мови славних предків, прадідів, батьків,
Ти йому приносиш рокіт хвиль дніпрових,
І ланів пшеничних молитовний спів.

Тож сіяй між нами, пісне квітко-зоре,
Щебечи нам ніжно пташкою в гіллі,
Понад сірі гори, понад синє море
Принеси нам подих рідної землі.

Богдан Лепкій
НЕ ЗАБУВАЙ

Хоч ти живеш далеко на чужині,
Де інші люди та інший звичай,
Про рідні ниви, гори, ріки сині
Не збувай! Не забувай!

Хоч ти багатий та свобідний нині,
За океаном віднайшов свій край,
Про тих, що там у рідній Україні
Не збувай! Не забувай!

Живеш в Бразилії чи Аргентині,
Поїдеш в Мексіко чи Парагвай,
Про те, що діється сьогодні в Україні
Не збувай! Не забувай!

Яким богам і у чийй святині
Ти молишся? Своїх святих благай,
Щоб відчинили шлях твоїй родині
В наш Рідний Край!
В наш Рідний Край!

Молодше Ю. 10-11 років